

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

DUCH BOŽÍ

Jsou skutečnosti, které nás obklopují, ačkoli je nevidíme. Dýcháme vzduch, aniž bychom ho viděli nebo o něm přemýšleli. Podobně je tomu se skrytostí Boží. „Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha“ (Jan 3, 8).

Církev od počátku vnímá Otce, Syna a Ducha svatého jako jednoho Boha. Bůh se nám dává poznat, ukazuje nám svou tvář v Ježíši Kristu. „Kdo vidí mne, vidí Otce,“ říká Ježíš (Jan 14,9). Také osoba Boha Otce má lidskou tvář, i když jen analogicky, obrazně. Mluvíme přeci o Bohu „Otcí“. Vnímáme ho jako otcovskou a mateřskou bytost, někoho, s kým snadno můžeme mluvit. Naproti tomu Duch svatý, přestože je živou osobou rovnou Otci i Synu, se nám přibližuje skrze obrazy: vichru, dechu, ohně, zrození, živé vody, pokoje, moudrosti, síly...

Tomu odpovídá modlitební praxe církve.

Vyrůstá z tradice Izraele a následuje Ježíšův příklad. Obrací se především k Bohu Otci. Často také oslovuje Krista. Vždyť Ježíš je nám nejpodobnější, vnímáme ho jako prostředníka a přítele. Je přirozené rozmlouvat v modlitbě s ním a skrze něj se modlit k Otci.

Duch svatý je jediný z trojice božských osob, kterému „nevidíme do tváře“. Je to dáno na jedné straně jeho neuchopitelností, na druhé straně paradoxně jeho blízkostí. Jako nevnímáme vzduch, který nás obklopuje, a jako nevidíme svou vlastní tvář, uniká naší pozornosti božský Pomocník, Duch svatý. „Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás,“ říká o něm Ježíš.

Až se posadíte s přáteli kolem stolu, všimněte si, že jednu tvář nevidíte. Je to vaše vlastní tvář. Taková je i role Ducha svatého. Má se stát duší naší duše, proměňovat nás zevnitř a přivést nás k účasti na Božím životě, na společenství s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

P. Petr Šleich

Letnice – freska z Chrámu zesnutí P. Marie v Jeruzalémě.

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ KOSMETIČEK

Skutečně je tomu tak. Na svatého Jiří došlo k oficiálnímu ustanovení nového společenství v naší farnosti. Ve skutečnosti se ale začalo scházet už v září 2011, krátce po mém příchodu do farnosti. Nechtěl jsem totiž, aby se i nadále o kosmetiku v kostele staral jeden člověk. V jiných kostelích, včetně venkovských, je běžné, že mytí, zdobení, leštění a jiné kosmetické úpravy vnitřku kostela dělají místní ženy. Je pravdou, že kosmetika kostelní se liší od té osobní v tom, že malování je zde přeci jen doménou pánů. Teď už ale vážně. Veliké díky vám všem, drahé dámy, které týden co týden přicházíte, abyste poklidily v našem kostele. Teprve až na setkání o svatém Jiří jsem se

dozvěděl, že do té doby, než jste začaly společně uklízet, znaly jste se jen od vidění. Teď však mezi vámi panují pěkné vztahy, i smysl pro recesi máte. Vždyť oslovení kostelníka Mariána „kosmetičky podlah“ se vás nedotklo, ale vzaly jste ho za své. Abych však nezapomněl, velký kus práce na zkrášlování má také paní Anička Buriánová, která dělá květinovou výzdobu, a vy všechny, které perete ty různé posvátné i méně posvátné textilie. Svatý Jiří to možná ještě neví, ale je od nějška také patronem všech kosmetiček a kosmetáků posvátných prostor. Kéž se za vás pořádně přimlouvá, a to pěkně od podlahy!

P. Jiří Korda

LITURGICKÁ HUDBA A ZPĚV VE FARNOSTI

Před třemi roky, když jsem přišel do této farnosti, našel jsem zde skupinu velmi ochotných varhaníků v čele s panem Petrem Fantou, chrámový sbor pod vedením pana Ladislava Pospíšila a skupinu hrající na mších upravených pro děti pod vedením Boženy Šárkové. Po čtvrt roce, prvního listopadu, jsem zavítal na zkoušku chrámového sboru, abych s ním komunikoval své představy. Má tehdejší přání se dají shrnout do několika bodů:

1. Pokračování sboru rozhodně ano.
2. Oživení náboru nových zpěváků.
3. Větší zapojení jednotlivých členů sboru do zpívání žalmů a podpory zpěvu při mších.
4. Při vystoupení s orchestrem omezení celkového počtu muzikantů a vyhle-

dávání muzikantů z vlastních řad.

5. Průběžná komunikace se správcem farnosti.

Jak se podařilo jednotlivé body naplňovat, nechci zde hodnotit. Uvedl jsem je, protože jsou platné i v současnosti. Po Svatém týdnu 2012 jsem byl osloven několika lidmi, kterým bylo líto, že během mší na Zelený čtvrtek a velikopátečních obřadů o třetí vše musel odzpívat pan varhaník. A tak vzniklo Jiříkovo vidění, seskupení okolo Václava Kapsy. Věřím, že přispívá k větší pestrosti a šíři repertoáru. Nechci opomenout vznik kroužku zpívání pro děti, který vede Boženka Šárková. Jeho cílem je zprostředkovat dětem radost z hudby a v rámci možností je zapojit do zpívání při liturgii. Zpívat a hrát za-

čala i skupinka mládežníků při modlitbě chval. I přes nasazení všech výše zmíněných ale stále vnímám, a mnozí z vás jste stejného názoru, že má naše farnost v oblasti liturgické hudby určité rezervy.

Protože opakované dílčí snahy nepřinesly očekávaný posun, rozhodl jsem se, po poradě s členy pastorační rady a s některými muzikanty, učinit zásadní změnu. Rád bych, aby od příštího školního roku působil ve farnosti regenschori (ředitel kůru). Tedy člověk, který bude koordinátorem veškeré liturgické hudby ve farnosti a hlavním varhaníkem. Jednotlivá tělesa nemají být vnímána jako vzájemná konkurence, ale jako doplnění, rozšíření pestros-

ti. V současné době hledáme vhodného adepta, můžete též dodat svá doporučení. Zůstává otázkou, zda bude současně i sbormistrem, nebo pana Pospíšila vystřídá někdo jiný. Pan Ladislav Pospíšil s velkým západem vedl náš sbor celých jednadvacet let. Za rok oslaví osmdesátku.

Pan Pospíšil i pan Fanta přijali mé rozhodnutí s povděkem. Jak mi sdělili, je jejich velkým přáním, aby pěstování hudby na Lhotce pokračovalo i nadále. Děkuji všem zpěvákům a muzikantům a vyprošuji nám všem, aby hudba v našem kostele byla i nadále „k větší slávě Boží a povznesení člověka“.

P. Jiří Korda

K R Á T C E

- Svátost křtu přijali Nicolas Majerčín, Marek Dvorák, Anežka Petrášová a Pavlína Rita Koničková.
- Rozloučili jsme se s paní Ing. Helenou Gazdovou.
- Biřmování 1. 6. přijmou: Eva Chmelíková, Marek Hejný, Jana Kalendová, Ondřej Kříž, Vilém Rubeš, Karel Sivulka, Jan Sládeček, Jolanta Sokolová. Pamatujme na ně v modlitbě.
- Poutní slavnost P. Marie Královny míru bude letos 7. 6. a 8. 6. oslavíme Letnice také Zahradní slavností v prostorách CMŠ Studánka.
- Farní rada se před prázdninami sejde ve středu 11. června od 20 h.

POCHVALA KATECHEZE

Tímto bych moc rád poděkoval za velice příjemný a přínosný vzdělávací program „Proč a jakým způsobem křesťané slaví Velikonoce,“ který jsem společně se svou třídou absolvoval dne 14. dubna letošního roku.

Rád bych ocenil vřelý a otevřený přístup lektorů, zajímavé podání tématu a snahu zapojit žáky. Bude-li možné, rádi podobnou akci znovu absolvujeme. Ještě jednou moc děkuji za sebe i své žáky Vaší farnosti za uskutečnění programu a všem zúčastněným průvodcům akce za ochotu a originalitu.

S přátelským pozdravem

Petr Apeltauer

ZŠ Rakovského v Praze 12

UMÍME BÝT SPOLU

Vážení přátelé, vážení milovníci setkávání v naší farnosti, je téměř neuvěřitelné, jak rychle uběhl rok od minulé zahradní slavnosti, kterou bychom mohli s přehledem nazvat Jak si s námi pražští vodníci zahráli na vodopád, a za dveřmi máme slavnost tohoto roku. Přestože se letos naše slavnost koná přímo na svatého Medarda, doufáme, že tentokrát lodě, plovací kruhy a pádla potřebovat nebudeme.

Samozřejmě vás tímto co nejdříve zvu na **8. června** na zahradní slavnost naší farnosti a dovolím si jen několik málo postřehů a proseb.

Jak jsem již v minulém roce v rámci hodnocení upozorňovala, zahradní slavnost by měla být společným vyjádřením celé farnosti, která se umí spolu radovat, sdílet své bolesti i starosti a která se umí podílet na přípravě takto náročné aktivity, jakou zahradní slavnost samozřejmě je.

Pojďme se každý z nás osobně zamyslet nad tím, jak můžeme konkrétně pomoci a zahradní slavnosti se zúčastnit. Protože v této chvíli platí:

**KDO, KDYŽ NE JÁ
KDY, KDYŽ NE TEĎ...**

Formy pomoci jsou různorodé a přispět může každý. Těším se na vás na všechny a věřím, že tentokrát nás bude opravdová, pořádně velká parta, která se zapojí a zahradní slavnost připraví co nejkrásněji.

Předem všem děkuji a moc se těším na společnou práci i setkání na slavnosti.
Hana Stehlíková

PROGRAM ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

- Po skončení mše svaté o desáté hodině pozvání ke společnému prožití zahradní slavnosti na zahradě CMŠ Studánka
- 12.30 – oficiální zahájení
- 13.00 – 14.00 – představení aktivit farnosti, malá interview
- 13.30 – vyhlášení soutěže pro celou farnost
- 13.30 – 15.30 – hry a tvořivé dílny pro děti na jednotlivých stanovištích
- 14.30 – divadélko pro malé i velké
- 15.30 – ukončení soutěže, vylosování vítězů
- 18.00 – ukončení zahradní slavnosti

K dispozici bude občerstvení, hry pro děti, poslech hudby a příležitost pro společné setkávání.

Ilustrační foto z farní slavnosti 2013

TOMÁŠ SIXTA

DĚLÁM RÁD VĚCI, KTERÉ MAJÍ SMYSL

Na zasedání farní rady 19. března složil slib člena farní rady Tomáš Sixta, který dlouhodobě a zdárně působí v naší farnosti zvláště v oblasti aktivit pro mládež. Vzhledem k tomu, že měl před maturitou, připravili jsme alespoň stručné představení po emailu s tím, že na rozhovor ještě časem dojde.

Foto Zuzka Šulcová

Jsi ranní ptáče nebo sova?

Jak se praví v jednom Večerníčku – ranní vstávání mi nedělá dobře :-). A první hodinu po probuzení bývám obvykle zcela nepoužitelný. Takže spíš sova – ponocování mi naopak problém nedělá.

Z čeho budeš maturovat?

Maturovat budu (v době vydání už budu mít odmaturováno) státně z češtiny a angličtiny a ve školní (= těžší) části maturity z češtiny, dějepisu a základů společenských věd.

Na jakou školu se hlásíš?

Hlásím se na FF UK obor Český jazyk a literatura, přihlášku mám také na PedF UK Český jazyk a Dějepis. Hlásím se také na ETF UK obor teologie křesťanských tradic (tzv. ekumenická

teologie), výuka tohoto oboru se odehrává pouze 1x týdně, večer, asi čtyři hodiny, to bych studoval případně jako druhou školu.

Co nemáš rád?

Nerad dělám věci, které nemají smysl, a nemám rád lidi, kteří si hrají na důležité, zaneprázdněné a nejchytřejší. Ovšem netvrdím, že to také někdy nedělám :-)

A naopak, co rád děláš?

Rád jsem s lidmi, které mám rád. Nemám žádné klasické „koníčky“, 100% svého volného času trávím v církvi – ať už mám někde nějakou službu, nebo jdu naopak na nějakou křesťanskou akci „čerpat“.

Vím, že máš rád fotbal, jakému týmu fandíš?

Mezi svým 15. a 17. rokem jsem strávil nemálo času na spartánském stadionu na Letné (a v přilehlých hospodách). Došlo to ovšem daleko za hranice slučitelnosti s křesťanským životem, takže jsem z tohoto prostředí vycouval. Přesekal jsem všechny vazby a teď už sport nijak neprožívám, pouze občas se podívám na nějaký zápas čistě za účelem nad ničím nepřemýšlet a dát si oddych.

Jaká knížka tě v poslední době zaujala?

Tak to bude na delší rozepsání se. Můj problém je, že chci číst knihy křes-

ťanské (např. o modlitbě, Duchu Svátém apod.), které mě mohou někam posunout. Zároveň však rád čtu (a chci číst)

Při biřmování 2012 Foto Jakub Šerých

kvalitní uměleckou literaturu (poezii i prózu) a snažím se každý den dát ještě jednu až dvě kapitoly z Bible. A do toho všeho volného času není nazbyt. Ale zpět k otázce. Z duchovní literatury mě za poslední dobu nejvíc zaujala kniha Charlese Whiteheada: V síle Ducha a často se vracím ke knize Nicka Cuthberta: Jak přežít ve službách církve. Z prózy mě poslední dobou zaujaly tři knihy: Raisovi Zapadlí vlastenci a Kříž u potoka od Světlé – obě mě překvapily v tom, že i „učebnicová látka“ je čtivá a dobrá. Poslední kniha, která mne zaujala, je od současné české autorky Jany Šrámkové a jmenuje se Zázemí. Mimo jiné tam popisuje svou cestu víry, jak si našla cestu od baptistů ke katolíkům. Ještě bych dodal, že mým nejoblíbenějším básníkem

je Ivan Martin Jirous, jehož posmrtně vydaná sbírka Úloža se mi velmi líbila.

Mohl bys doporučit nějaký film?

Zastávám názor, že je lepší dobrodružství žít, než se na něj koukat na obrazovce, takže na filmy moc nekoukám. Ale jeden přece jen doporučím. Je to křesťanský film Na vrchol (The Climb), je trochu „americký“, ale velmi dobře vystihuje, co pro nás Ježíš udělal. Je to dobrý film.

Prozradíš své životní motto nebo oblíbený citát?

Jejda, nic takového nemám. Většina těch klasických je na mě moc patetická. Ale určitě by se jich mnoho našlo různě po Starém i Novém zákoně. Napadají mne také fragmenty z různých přednášek, např. že nemáme říkat našemu Bohu, jak velké máme problémy, ale máme začít říkat našim problémům, jak velký je náš Bůh. **(jš a ts)**

TOMÁŠ SIXTA se narodil 10. 11. 1994 jako nejmladší ze tří bratrů. Bydlí s rodiči na sídlišti Lysiny v Praze 4-Hodkovičkách. Momentálně dokončuje osmileté gymnázium Omská na Praze 10. Deset let byl členem skautského oddílu Keya. Ve službě v církvi je aktivní asi od 15 let, úspěšně absolvoval dvouletý kurz animátorů pražské arcidiecéze a např. v roce 2012 se účastnil Celostátního fóra mládeže (konference biskupů a mladých o pastorační mládeže), kde byl jedním z pěti delegátů za pražskou arcidiecézi. Ve lhotecké farnosti se postupně zapojil do aktivit společenství mládeže, založil a vede večery chval a podílel se i na obou běžících kurzů alfa.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

První svaté přijímání přijaly děti z naší farnosti 27. dubna v neděli Božího milosrdenství. Ve stejném čase v Římě papež František prohlásil za svaté Jana XXIII. a Jana Pavla II.

„Eucharistie je tajemství víry a zároveň tajemství světla. Kdykoli ji církev slaví, mohou věřící znovu prožívat zkušenost dvou učedníků putujících do

Emauz: Otevřely se jim oči a poznali ho... Církev nedostala eucharistii od Krista, svého Pána, jako jeden dar z mnoha, byť velmi cenný, nýbrž jako dar výjimečný, neboť Kristus dává sám sebe, svou osobu ve svém lidství a též své dílo spásy,“ napsal mimo jiné Jan Pavel II. ve své encyklice o eucharistii.

(jš)

Zapalování křestních svící od velikonočního paškálu

Vysněný okamžik

Modlitba po sv. přijímání

Poprvé k svatému přijímání přistoupili: Anetka Šubertová, Martina Ježková, Libuše Svobodová, Barbora Šoltézová, Eliška Herinková, Sára Smetanová, Magdaléna Kotrbová, Klára Urbanová, Jiří Bílek, Lukáš Martinek, Jan Gajdoš, Tadeáš Bartoš, Ignác Kovanda, Jan Kliš, Daniel Teodor Řezáč, Prokop Smetana, Oliver Parikrupa, Štěpán Bárta, Filip Rak.

Malý gratulant

Foto Jakub Šerých

ZÁZRAK NOVÉHO ŽIVOTA

Již začátkem března se celá třída pokusů a objevů naplní kelímky, květináčky a nádobami různých tvarů, ve kterých se ukrývají semínka nového života. S dětmi se zde učíme krok po kroku, jak správně rostlinky zasadit a pečovat o ně tak, aby z nich vyrostla krásná a silná rostlina.

V průběhu růstu rostlinky zaléváme a dbáme na dostatek světla. Když jsou dostatečně velké, zasadíme je s dětmi venku do záhonků, které předem společně připravíme. Děti opět pomáhají se zaléváním, ale mohou vykonávat i drobné zahradní práce – průběžně plejí a upravují záhonek.

Zároveň se děti dále starají o rostlinky, které zůstávají i nadále v interiéru mateřské školy. Velkou péči věnují obzvláště jedné z nich, a to květině jménem afrikán, kterou společně zasadily pro své maminky ke Dni matek.

Tento rok se děti obzvláště činily a zasadily ředkvičky, mrkev, hrášek, kedlubny, salát, rajčata, papriky, okrasné tykve, dýně a v neposlední řadě i petržel.

Na společné vycházce v přírodě se děti rozhlížejí kolem sebe a snaží se pojmenovat různé rostliny, keře a stro-

my s jejich plody. Společně se zamýšlejí nad důležitostí rostlinné přírody – některé bylinky se používají na vaření, semínka slunečnice jedí ptáci, ale také se z nich lisuje olej, který používáme na vaření, a spoustu dalších zajímavých a poučných informací. Vše si mohou hezky zblízka osahat a prozkoumat, přičemž se učí, že zbytečně rostlinky nelámeme a neničíme.

Cílem naší mateřské školy je rozvíjení celé osobnosti dítěte, jeho učení a poznání, chápat a chránit přírodu v celé její rozličnosti. Vlastní zkušenosti a přijímáním určitých hodnot a poznatků emotivním způsobem, tzn. přímými zážitky (jako je pobyt v přírodě, vytváření příjemného prostředí, starání se o zvířátka) u dětí pomáhá pěstovat chuť chránit přírodu i životní prostředí, ve kterém žijí, a to i v budoucnu. Pomáháme našim dětem pochopit, že i ony jsou součástí životního prostředí, v němž existuje mnoho vzájemných vztahů, a že ho svým chováním a postoji mohou spoluvytvářet a ovlivňovat.

Johana Humpálová,
učitelka Pampelišek

Děti zasadily ředkvičky, mrkev, hrášek...

PRVNÍ BIŘMOVÁNÍ NA LHOTCE 1954

Na internetové adrese <https://www.youtube.com/watch?v=yfCfoRASHd4> je možné shlédnout zajímavý dokument. Je to amatérský černobílý film biřmování na Lhotce 23. května 1954.

Amatérský černobílý film je dalším kamínkem do mozaiky lhotecké historie. Na začátku jsou titulky: sv. biřmování na Lhotce v chrámu Panny Marie Královny Míru – 23. května 1954 v 16 hodin. Jeho Ex. světící biskup Antonín Eltschkner, Miroslav Plotěný, administrátor, Václav Kořínek, vikář z Prahy 15-Podolí, Třebický Emanuel farář z Prahy 15-Braníka, Josef Bouchal, vikarista na Vyšehradě, Dr. Bohumil Kovařík, ceremoniář. Pak následují záběry – vítání biskupa, vstup do kostela, záběry u oltáře, okna, kůr, původní křížová cesta, oltář s anděly. Film zachycuje pouze část slavnosti a jeho kvalita odpovídá tehdejšími podmínkám. Považuji však za úžasné, že se zachoval, dostal se na internet a byl tam také „objeven“.

Administrátor Miroslav Plotěný byl nástupcem prvního lhoteckého faráře F. Janků. Biřmování se konalo v 50. letech 20. stol. za vlády komunistů. Další se uskutečnilo až za dlouhých šestnáct let – 3. 6. 1970 – za působení P. V. Rudolfa. Udílel ho tehdy apoštolský administrátor Fr. Tomášek a i já jsem byla na Lhotce jako čtrnáctiletá biřmována. V dnešní době už jsme si zvykli, že se biřmování koná téměř každým rokem, ale za komunismu to byla velká událost. **Eva Kocmanová**

VZPOMÍNKA PRÍMÉHO ÚČASTNÍKA

Odkaz mě nesmírně potěšil, protože jsem byl přímým účastníkem-biřmovancem. Vidím to vše před se-

bou jako dnes. Pan biskup přijel autem, vystoupil ve fialovém hábitu (pro nás biřmovance – byli jsme ještě děti 10 až 15 roků – to bylo něco nevídaného), a když si nasadil biskupskou mitru a berlu, bylo to pro nás, jako kdyby přijel papež. Už slovo vikář v nás vzbuzovalo úctu. (Dnes je farní vikář vlastně kaplan.) K biřmování nás přistoupilo asi 70, možná i víc – tenkrát se ještě náboženství vyučovalo veřejně na škole v Hodkovičkách a byly nás čtyři třídy a k tomu ještě žáci ze školy z Tempa. Jednalo se o vůbec první biřmování na Lhotce. Hodně se o něj zasloužila paní katechetka Čistecká, která všechny ty třídy na biřmování připravovala. Dalo by se říci, že to ona dotlačila P. Plotěného k pozvání biskupa Eltschknera. Všechno mělo svůj řád, stáli jsme srovnáni podle abecedy ve dvou řadách proti sobě ve špalíru podél lavic od mřížky až do předsíně kostela. Já jsem stál až v předsíni. Za námi stáli kmotři, aby mohli mít ruku na rameně svého biřmovance. Ten pak musel mít sepnuté ruce a v nich vyplněný biřmovací lístek, který mu těsně před udělením svátosti ceremoniář odebral, lístek prozkoumal a pak dal kývnutím hlavy souhlas k udělení svátosti. Já jsem měl za kmotra dědečka z maminy strany a přijal jsem biřmovací jméno Josef. Všechno jsme si zkoušeli při generálce dopoledne před biřmováním. Škoda, že filmař nenatočil ten špalír biřmovanců a soustředil se jen na biskupa a kněze.

Vladimír Turek

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – ČERVEN 2014

NEDĚLE	1.6.	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá s udílením svátosti biřmování
18.30		Mše svatá

PONDĚLÍ	2.6.	
8.00		Mše svatá
19.00		Beta – společenství

ÚTERÝ	3.6.	Sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.15		Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.15		Společenství nově pokřtěných
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA	4.6.	
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuky náboženství
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.15		„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (asi 13–15 let)
19.00		Jarní škola pro dospělé

ČTVRTEK	5.6.	Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
18.30		Mše svatá a modlitba chval

PÁTEK	6.6.	Sv. Norberta
9.00		Modlitby maminek z CMŠ Studánka
13.15		Jarní škola pro dospělé
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
19.15–7.00		Celonoční výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 7.6. POUTNÍ SLAVNOST PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU	
7.00	Zakončení celonočního výstavu Nejsvětější svátosti oltární
8.00	Mše svatá
16.00–16.45	Mariánské večeřadlo
16.55	Obnovení zasvěcení farnosti Neposkvrněnému Srdci PM
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 8.6. SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, celebruje P. Aleš Opatrný
následuje	Zahradní slavnost – zahrada CMŠ Studánka
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 9.6.	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců

ÚTERÝ 10.6.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství nově pokřtěných
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 11.6. Sv. Barnabáše, apoštola	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství – poslední setkání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (asi 11–13 let)
19.00	Jarní škola pro dospělé

ČTVRTEK 12.6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.30	Příprava dospělých na křest
19.00	Společenství mládeže (asi od 16 let)

PÁTEK 13.6. Sv. Antonína Paduánského	
13.15	Jarní škola pro dospělé
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 14.6.	
17.00	Mše svatá
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj

NEDĚLE 15.6 SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 16.6.	
8.00	Mše svatá
19.00	Beta – společenství

ÚTERÝ 17.6.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství nově pokřtěných
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 18.6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.15	„Nejhustší lhotecký mládežnický spolčo“ (asi 13 – 15 let)

ČTVRTEK 19.6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.30	Příprava dospělých na křest
19.00	Společenství mládeže (asi od 16 let)

PÁTEK 20.6.	
9.00	Modlitby maminek z CMŠ Studánka
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 21.6. Sv. Aloise Gonzagy	
17.00	Mše svatá

NEDĚLE 22.6. SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ	
8.00, 10.00, 18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 23.6	
8.00	Mše svatá
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 24.6. SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.15	Společenství nově pokřtěných
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 25.6.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
15.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (asi 13–15 let)
ČTVRTEK 26.6.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ulici
18.30	Příprava dospělých na křest
19.00	Společenství mládeže
PÁTEK 27.6. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 28.6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie	
15.30–16.30	Modlitební Triduum matek
17.00	Mše svatá
NEDELE 29.6. SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá
17.00–18.00	Modlitební Triduum matek
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 30.6.	
8.00	Mše svatá
19.00	Beta – společenství

*Všechny aktivity a společenství jsou otevřené. Změna programu vyhrazena.
V našem kostele jsou trvale k dispozici bezlepkové hostie. Stačí o ně požádat.
Upozornění: od 1. července do 31. srpna prázdninový provoz*

EVROPSKÝ PARLAMENT

Květnová Farní akademie 18. 5. 2014 měla název „Volby do Evropského parlamentu – jaký je jejich význam pro naši republiku.“ Přednášel JUDr. Cyril Svoboda, český politik, který vykonával v minulosti řadu vládních funkcí, byl poslancem Parlamentu ČR a předsedou KDU-ČSL. Po svém odchodu z vrcholové politiky JUDr. C. Svoboda přednáší na různých vysokých školách. V roce 2011 založil Diplomatickou akademii v Praze, kterou také řídí.

V úvodu své přednášky JUDr. Cyril Svoboda stručně charakterizoval Evropský parlament (EP) jako instituci, ve které bude v následujícím volebním období zasedat celkem 751 poslanců zastupujících jednotlivé členské státy EU. Počet poslanců za každý stát je v relaci k počtu obyvatel: Německo (96), Francie (74), Velká Británie (73), Itálie (73), ..., ČR (21), podobně jako Řecko, Portugalsko, Maďarsko a Belgie. Nejmenší počet poslanců podle Lisabonské smlouvy je 6 (např. Malta, Kypr, Slovinsko). K pravomocím EP patří: (a) pravomoci ústavního typu a ratifikace, (b) účast na legislativním procesu (spolu s Radou EU), (c) rozpočtové pravomoci (schvaluje rozpočet EU – z něj 99% pro členské státy a cca 1% pro administrativu EU), (d) EP schvaluje složení Evropské komise, (e) EP kontroluje zahraniční a bezpečnostní politiku EU atd. EP jako takový má jednoho předsedu a 14 místopředsedů, poslanci jsou rozděleni celkem do 23 výborů, z nichž každý má svoje předsednictvo. Poslanci se nesdružují podle státní příslušnosti, ale podle své politické příslušnosti v nadnárodních skupinách.

V další části své přednášky se Cyril Svoboda zmínil o historii EU, o jejích zakladatelích, z nichž nejvýznamnější byli katolíci Konrád Adenauer, první německý (BRD) kancléř Robert Schu-

man, francouzský ministr zahraničí a architekt projektu evropské integrace a Alcide de Gasperi ve funkci italského premiéra a ministra zahraničí. Základním cílem bylo usmíření Francie a Německa, ovšem zakládajících států bylo šest – dále Itálie, Belgie, Lucembursko a Nizozemsko. Dalšími cíli bylo např. hospodářské a politické sjednocení evropských zemí (původně v rámci Evropského společenství uhlí a oceli), spolupráce s USA a sjednocení Německa. Zmínění zakladatelé se svým odvážným činem postavili vlastně proti většině tehdejších politiků – jak prozíravý to byl čin, dokládá takřka již 70 let míru v Evropě.

Jsme všichni také svědky toho, že cesta Evropské unie nebyla a není (a asi nebude) bez problémů a obtíží vyplývajících jak z hospodářské krize, tak nyní především z vlny migrací obyvatel z východních zemí i z Afriky. Obavy nejsou jenom z migrace jako takové, ale s tím související jinakosti příchozích a z jejich islámského náboženství. K řešení je třeba, aby se na něm podíleli všichni – všechny členské státy. Zde je nutné, abychom viděli Evropu jako celek, abychom se vzdali iluze, že nás se to netýká, že jsme nedotknutelní. A v tom tkví význam naší účasti v Evropském parlamentu, význam voleb do této nadnárodní instituce pro naši republiku. **Karel Štamberg**

VELIKONOČNÍ VZPOMÍNKA

Dovolte mi úvodem krátký pohled do mého dětství, neboť tam směřuje má vzpomínka. V rodině jsem se naučil důvěřovat lásce mých rodičů. Rodiče plně důvěřovali mně a to vytvářelo naprostý pocit bezpečí. Udržovala se společná praxe víry v rodině a to doprovázelo moje zrání víry. Dospěl jsem postupně k hlubokému přesvědčení, že víra, kterou člověk neobjeví a nenalezne v přítomné zkušenosti, nemůže obstát ve světě, kde se setkává převážně s opakem. Proto dát za pravdu víře znamená stále více a intenzivněji mluvit o Kristově přítomnosti v životě i v církvi. Bez spolehlivé lásky nedokáže opravdu nic udržet lidi pospolu.

Vzpomínka na Velikonoce se vrací do roku 1948, kdy mi bylo třináct let. Jezdil jsem na prázdniny do Harrachova, kdysi malebné vesničky, kde žila moje tetička, hluboce věřící žena, která v kostele zpívala, a tak byla i osobním stykem s panem farářem. Kdykoli jsme šli na mši svatou, cítil jsem vždy silný pocit posvátnosti, neboť místní byli vždy svátečně oblečení, nikdo si nepovídal a v tichu jsme zasedli prakticky na svá místa v malebném a čistém kostelíčku a modlili jsme se. V uvedeném roce nám pan farář oznámil, že mše svatá o velikonoční neděli se bude sloužit venku před kostelem a to ještě před rozbřeskem.

Sešli jsme se ve 4.30 hod. Byl postaven náhradní oltář z velkého stolu. Dobře si pamatuji, jak se zpívalo a modlilo a najednou se objevilo slunce. Měl jsem pocit, jako bych se vznášel.

Pak se jitřní velikonoční mše svaté konaly každý rok, až do roku 1951, kdy to místní národní výbor zakázal a farář byl vyměněn.

Velikonoční doba by neměla být jen časem, kdy se ponoříme do soukromých duchovních modliteb, kdy si budeme upravovat jídelníčky a zařazovat modlitby navíc. V této velikonoční době, jak nám z promluvy našich milých farářů zaznívá, je důležité naslouchat hlasu biblických proroků i našeho Pána, jenž naplňuje jejich poselství i osud. Je to chvíle vážná a posvátná, neboť stále zde zdvihá hlavu had nenávisti, stále sycený minulou ideologií, na kterou již tolik lidí zaplatilo životem. Je to věc, která by nás měla vždy probouzet. Nemáme nikdy být lhostejní k zdánlivě pasivnímu odsuzování těchto projevů. Právě k tomuto klimatu nelze být konformní a lhostejný. V době velikonoční bychom na to měli aktivně myslet. Protože podle mého názoru a přesvědčení víra je dobrem pro všechny, je společným vlastnictvím. Umožňuje chápat strukturu lidských vztahů.

Dalibor Čertok

VÝZVA FARNÍKŮM Děkujeme všem přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Podělte se se svými zážitky, radostmi a zkušenostmi. Příspěvky posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. **(red.)**

NALEZLA JSEM PRAVDU

Hledala jsem pravdu a našla jsem i lásku a milosrdenství. A to vše v Ježíši Kristu. Moje cesta ke křtu byla dlouhá, bolestivá, trnitá. Ale ať již byla jakákoli, byla pozoruhodná a na konci té cesty nejkrásnější odměna: otevřená a vřelá náruč plná nesmírně nekonečné lásky.

Když jsme se začali scházet v poslední třetině roku 2012, zdál se můj křest v nedohlednu. Byť jsem věděla, že oněch asi sedmáct měsíců uteče jako voda. A také tomu tak bylo.

Již od útlého věku jsem se setkávala s křesťanským světem, Ježíšem na kříži a řádovými sestrami. Dokonce jsem i několik let zpívala v chrámovém sboru, ale jako bych neslyšela Pánovo volání. Až jednoho dne jsem poznala, po čem má duše skutečně touží. Nu a já byla zde, na Lhotce. Má loďka nabrala správný směr k vytouženému cíli.

A zbytek? Ten již znáte. Velikonoce, 19. dubna 2014. Ale to bych hodně přeskočila. Samozřejmě zprvu jsem byla ze všeho užaslá a nejistá. Avšak tato cesta objevů a poznání mě nesmírně obohacovala – vědomostmi, zkušenostmi, přátelstvími. Kdo neprošel cestu uvědomění si, netuší, o kolik darů lásky a Božího milosrdenství se připravil. Během své cesty jsem byla svědkem proměn a darů, kterých se mi dostalo. Jednou z mnoha bylo kněžské svěcení P. Jana Primuse, kterého jsem

nejprve poznala jako zdejšího jáhna. Také jemu patří díky za milé přípravy. Též sestřičce Bernardě bych chtěla velmi poděkovat. Vzala mě pod svá ochranná křídla do organizačního Alfa týmu pro farníky. Díky tomuto počínu jsem i já mohla vypomoci při organizaci a vrátet ostatním, co pro mne v samém počátku činili jiní. Děkuji též všem farníkům, kteří mi vždy byli a stále jsou drahými přáteli, jsou mi stále nápomocni

svými přátelstvími a pozorností, radami. Díky též P. Petru Šleichovi, za jeho úžasné hodiny malebného vyprávění nad Biblií a láskyplný přístup. Též děkuji i ostatním pánům farářům, které jsem měla možnost osobně poznat a byli

mi povzbuzením. Děkuji mé báječné kmotře, která je mi vzorem i sestrou. Ovšem největší díky ze všech patří otci Jiřímu. Byl mi nejvíce nápomocen, směřoval mne a staral se, abych měla stálý přísun duchovní potravy, abych se snažila co nejvíce poznat a nepolevovat. Děkuji mu i za nás všechny. Za jeho obětavost, láskyplnost, péči, velkou trpělivost, lidskost i humor.

S kardinálem Miloslavem Vlkem

Neméně úžasným darem pro mne bylo zapojení se do pletení obvazů pro postižené leprou. A chodit vypomáhat vařit pro bezdomovce. Tak jsem poznala báječné sestry Matky Terezy. Vše toto je obrovské obohacení mého života, protože pomáhat je pro mne největším darem. Bez těchto darů bych žila monotónním životem a nepoznala tak duchovní hloubku darování se pro druhé.

Chtěla bych popřát budoucím katechumenům a hledajícím, aby se nechali vést Duchem svatým a uměli naslou-

chat hlasům neutuchajícího volání Ježíše Krista, ale také Panny Marie a andělů. Nemáte co ztratit. Ba naopak. Nezapomeňte, cesta je vždy námahavá, úzká, kamenitá, ale skutečně stojí za to ji projít. Ze srdce vám přeji a vyprošuji Boží vedení. A jako třešinku na dortu příkládám foto ze setkání neofitů, kdy jsem měla tu čest jednu celou hodinu strávit v nádherném, hlubokém a zajímavém rozhovoru s otcem kardi-nálem Miloslavem Vlčkem.

Vlad'ka Veselá

TICHÝ VÍKEND PRO ŽENY

První víkend po Velikonocích několik žen z naší farnosti odjelo do Orlických hor, do Rokole. V poutním domě se nás v pátek večer sešlo 28 žen, abychom zde prožily tichý víkend.

Byla jsem ráda, že mohu opustit velké, hlučné město a jet si odpočinout. Mít čas jen pro sebe. Těšila jsem se na všechno, co mi tento víkend přinese.

Po příjezdu nás přivítala Eva Tauchmanová, která se o nás celý víkend pečlivě starala, aby nám nic nechybělo. Poté, co jsme se seznámily s ostatními účastnicemi a s organizací následujících dnů, byly jsme pozvány na romantickou procházku noční Rokolí. Naším cílem byla kaplička Betlém, kde se konala mše svatá. Některé, z loňského roku poučené, měly baterky, tak cesta od Poutního domu ke kapličce a pak zase „domů“ proběhla bez úrazů.

Ráno jsme začaly v devět hodin přednáškou Jitky Crhové. Letos jsme hledaly své Boží jméno. Jméno, které si nevolíme proto, že by se nám tak líbilo. Jméno, které nám dal Bůh. Mluvila o rozvoji naší osobnosti, o motivaci.

Hovořila o tom, jak těžko se jde životem, když neznáme cíl. A také, že v našem jméně, kterým nás volá Bůh, je náš úkol. O tom, že cíl stanovujeme srdcem, ale cestu k cíli volíme rozumem.

Odpoledne jsme se věnovaly hlavně sobě. Hledaly jsme v tichu samy sebe. Odpočívaly, procházely jsme se v dešti, četly, spaly. Večer jsme hovořily o tom, co nás zaujalo, o tom, co jsme prožily.

Celý víkend nás doprovázel P. Rousek. Jsme mu vděčné za svátosti i za jeho laskavá slova. V neděli jsme mohly sledovat svatořečení papežů, některé šly ještě na procházku po okolí. Před obědem jsme se vrátily k tématu přednášky a k otázkám hledání svého osobního ideálu. Mluvily jsme o tom, že také jako manželé máme společný úkol, své společné jméno.

Po obědě jsme se rozjely domů. Spokojené a odpočínuté. Ještě dlouho se budeme v myšlenkách vracet k tomuto víkendu.

Jaroslava Danielová

DÁT HOSPODINU ŠANCI

Ve zpravodaji Pražské arcidiecéze na duben mě zaujalo pozvání Pastoračního střediska na školení lektorů, které se konalo v sobotu 26. dubna u sv. Vojtěcha. Protože se také občas podílím lektorskou službou na slavení mše svaté a školení u nás ve farnosti jsem nestihla, řekla jsem si, že se do Dejvic vypravím. Netušila jsem, že to pro mě bude takové obdarování.

Školení vedli P. Michal Němeček a manželé Zuzana a Jan Horákoví, oba magistři umění, vystudovaní herci. Přijeli z Roudnice nad Labem, kde působí jako pastorační asistenti. Zájemců přišlo celkem třináct, z různých farností, muži i ženy téměř napůl.

Do celého dopoledního programu nás uvedl P. Michal Němeček slovy encykliky Dei Verbum. Připomněla

nám, že v Božím slově se Bůh s námi setkává a dává nám zakusit tajemství své spásy. Proto bychom měli bohoslužbě slova věnovat velkou pozornost. „Hospodin nám tím textem chce něco říci a chce se s námi setkat jako s přáteli. Proto by měl lektor Boží slovo číst tak, aby dal Hospodinu šanci k tomuto setkání,“ zdůraznil

P. Michal. Připomněl nám, že „knihovna“ Písma svatého obsahu-

je texty různých literárních druhů a různého stáří, což je také potřeba při čtení zohlednit. Pokud si chceme text přečíst v předstihu a nemáme lekciónář, narazíme na rozdíly s ekumenickou Biblií. Při liturgii čteme texty v překladu Václava Bognera, který zaštilil a lehce upravil známý překlad Ondřeje Petru. V elektronické podobě se texty k liturgii postupně objevují na www.liturgie.cz.

*Úlohu lektora zastával
i herec Radovan Lukavský*

Zároveň běží velký projekt, který připravuje nový překlad, ale to je zatím hudba budoucnosti.

Většinu dopoledne jsme strávili praktickým nácvikem pod vedením manželů Horákových. Nejprve jsme si důkladně rozhýbali a uvolnili tělo i puasu. Hodně jsme se při tom nasmáli. Teprve pak jsme se pustili do práce nad textem o Letnicích ze Skutků apoštolů. Pořádná příprava by totiž měla probíhat s tužkou v ruce, aby bylo možné si v textu dělat poznámky. Taky můj list papíru byl na konci plný obloučků, šipek a podtržených slov. Základní instrukcí pro nás bylo, že je hlavně potřeba číst podle logiky textu a po smyslu. Lektor by do textu neměl vkládat vlastní interpretaci.

Pastorační středisko pořádá školení lektorů pravidelně jednou za rok v sobotu po Velikonocích. Myslím, že by zaujalo i mladé začínající lektory. Mně naladilo a motivovalo k intenzivnější práci s Božím slovem. Škoda, že u nás v kostele zatím není zavedený systém služeb, aby bylo možné se na čtení předem víc připravit. Mistr Radovan Lukavský prý nepřijal službu lektora, pokud neměl dost času na přípravu.

Jana Šilhavá

JAK JSME PROŽILI VÍKEND PRO RODINY

Když jsme se dozvěděli o nabídce duchovně-sportovně-relaxačního víkendu pro rodiny ze lhotické farnosti, ve dnech 9. až 11. května v Hrádku u Vlašimi, rozhodli jsme se jej zúčastnit, ačkoli nás jako nepřiliš sportovní rodinu trochu děsil ten zdůrazněný sport. Což se však posléze ukázalo jako lichá obava.

U táboráku – foto Martin Valenta

Po pátečním příjezdu na Hrádek jsme byli uchvázeni krásnou přírodou a malebným poutním kostelíkem stojícím na samotě. Je obklopen pouze farou, kapličkou Panny Marie u poutní studánky na louce pod Hrádkem, hřbitovem, bývalou školou, několika domy a hlavně krásnou přírodou. Po ubytování v budově bývalé školy jsme se večer navzájem všechny rodiny představily, a to buď formou koláže nebo i básní. Poté ještě následovala noční modlitba se zpěvy z Taizé v místním poutním kostele.

Sobotní dopoledne bylo ve znamení hledání pokladu

v okolních lesích, který naše děti našly překvapivě rychle, čímž nás mírně zaskočily. Dopolední program pokračoval hrami v lese a byl zakončen mší svatou pod širým nebem v kapličce u poutní studánky. Po vydatném obědě někteří odvážlivci vyrazili na kolech a ostatní, ti méně sportovně založení, auty do Včelího světa, který se nachází ve vesnici Holice asi

dvacet kilometrů od Hrádku. Celý Včelí svět je koncipován velmi interaktivně, děti si mohly vše osahat a vyzkoušet, a to včetně včelích žihadel, která obdržely tři z nich.

Děti s pokladem – foto Klára Gorčíková

Po návratu ze Včelího světa se začalo vše připravovat k večernímu táboráku s opékáním špekáčků. Všichni jsme si to moc užili, hlavně děti, které si vytvořily bojový oddíl a pod dohledem generála Martina a plukovníka Maxe pořádaly přepady dospělých. Na závěr svých bojových akcí přepadly i otce Jiřího, který se však nakonec srdnatě ubránil.

Včelí svět

V neděli jsme se zúčastnili mše svaté na Hrádku a po ní vyrazili směr Vlašim do zámeckého parku, kde jsme kromě procházky měli připravenou i hru pro naše děti. Po návratu a po obědě

jsme se pomalu rozjížděli do svých domovů, i když se po příjemně stráveném víkendu nikomu moc nechtělo.

Na víkendu pro rodiny jsme měli jak možnost seznámit se s novými rodinami z farnosti, tak i více poznat ty, se kterými se setkáváme často jen letmo v kostele či před kostelem. Utvořili jsme krásné společenství rodin, k čemuž přispěli všichni zúčastnění. Zvlášť bychom chtěli za nezištnou organizaci a program poděkovat Terezce a Petru Křížkovým i Janě a Martinu Koníčkovým. Když uvidíte zase za rok pozvánku na víkend pro rodiny, určitě neváhejte a zúčastněte se. Nebudete litovat!

Jirka Gorčík

...A JAK BYLO NA CYKLOVÝLETU

Po výborném obědě se dosud celkem jednotná skupina rozdělila na dvě části. Většina se rozhodla věnovat polednímu odpočinku, kávě a koláčkům, ale našla se i skupinka nadšenců, kteří se rozhodli řídit heslem: „ve zdravém těle, zdravý duch.“ Nutno podotknout, že když si tato skupinka (řijme ji pro zjednodušení skupina A) chystala kola, koukali na ni někteří jako na skupinku sportovních nadšenců či rovnou bláznů.

Cíl skupiny A byl jasný: ujet asi dvacet kilometrů do Včelího světa v takovém čase, abychom se tam sešli s větší skupinou (řijme ji skupina B, i když tím nechci říct, že by byla podradnější, jedná se čistě o technické rozlišení). Mezi odvážlivce cyklovýletu patřili Liduška a Kryštůfek, kteří se pohodlně uvelebili ve svých vozíčkách a hned po startu usnuli, asi aby se na tu hrůzu nemuseli dívat. Byli taženi svými tatínky za vydatné (morální) podpory maminek. Asistenci celé výpravě pak dělala Bětko, která svěřila Toníka manželovi, a Martin jakožto průvodce a technická podpora.

Celá cesta probíhala bez větších problémů (pokud vynechám hned počáteční setkání s divokým bernardýnem, který nesnáší cyklisty a přes jehož území bylo nutné projet). Jeli jsme krásnou kopečkovitou krajinou plnou žluté řepky, děti hezky spaly a my si různě povídali či funěli do kopce. Ani jsme se nenadáli a byli jsme ve Včelím světě, kde jsme se setkali se zbylými účastníky zájezdu. Po zajímavé prohlídce nasedla skupina B do svých motorových miláčků a my opět sedli na kola. Cílem tentokrát bylo dorazit zpátky

dřív, než nám snědí všechny buřty.

Cesta zpět probíhala podobně v klidu, Kryštůfek i Liduška si ve vozíčkách hezky hráli a povzbuzovali své tatínky. Povedlo se nám dokonce najít oblíbenou panenku Lidušky, kterou cestou tam vyhodila nepozorovaně s vozíčku. Vzhledem k silné motivaci v podobě opékajících se buřtů byla naše rychlost

tak velká, že než jsme se nadáli, opět jsme čelili setkání s divokým bernardýnem. Rychle jsme tedy alibisticky sesedli z kol, aby bylo jasné, že rozhodně nejsme žádní cyklisté. Pak už přišel poslední kopec a zatáčka, za kterou již hořel táborák, voněly slíbené buřty a vítali nás ostatní kamarádi.

Veronika Valentová

Ve Vlašimi nás vyfotila neznámá paní

ADOPCE MAMINEK

Chtěla by vaše rodina pomoci konkrétní mamince, která čeká nečekaně dítě? Pomoci jí, aby měla sílu si dítě nechat, vychovat jej a případně obnovit vztah s otcem dítěte? Hledáme úplné stabilní rodiny. Setkání s fungující rodinou může být pro maminku inspirací pro její další život.

Nový projekt Adopce maminek vznikl jako reakce na potřeby žen, které se v souvislosti s těhotenstvím obracejí na linku pomoci Aqua vitae. Některé se otcem dítěte nebo okolnostmi cítí nuceny k umělému přerušení těhotenství. Tomuto velkému tlaku se bez pomoci jen těžko odolává. Často pomůže i jen vlídné slovo a vědomí zázemí. Někdy maminky potřebují pomoci najít práci, sem tam pohlídat dítě, aby se mohly postavit na vlastní nohy. I pro otce dítěte můžete být impulsem, když

uvidí, jak se chová muž, který se stará o rodinu. Můžete přímo pomoci narozenému dítěti, jeho matce i otci, aby neskončili ve spirále státní sociální „péče“.

Hledáme rodiny, které mohou potřebným maminkám poskytnout záze-
mí. Jaký druh pomoci to bude, záleží výhradně na nich a jejich možnostech. Více informací najdete na stránkách www.nesoudimepomahame.cz;
email: info@nesoudimepomahame.cz;
tel.: 603 700 861 **Radka Válková**

PŮJČUJEME POMŮCKY

Zvoní telefon: –„Dobrý den, je to pravda, že půjčujete pomůcky?“ –„Dobrý den, potřebovala bych pro maminku půjčit vozík, máte ho?“ –„Já nevím, jestli volám dobře, prý mám tátovi sehnat gramofon?“ –„To myslíte WC křeslo?“ –„Potřebujeme pro babičku chodítko... Jaké? Jak mám vědět jaké...? To snad máte vědět vy!“ –„Chodítek je mnoho typů a klient používá jeden konkrétní. Víte který?“ –„Máte prosím vás uzdičku?“ –„Jakou uzdičku?“ –„No, takovou tu věc nad postel. Jak se za to člověk může chytit.“ –„Aha, vy myslíte hrazdičku. Tak ta tu je. Je to velká konstrukce a musíte mít místo za i pod lůžkem. Konstrukci je tam třeba vsunout, aby hrazda pevně držela.“ –„Místo tam je, ale nacpu to do Fiatka Punto?“

Jednou z aktivit, které doplňují naše služby je půjčovna pomůcek. Nejčastěji se půjčují mechanické vozíky, chodítka, WC křesla a sedáky do vany. K dispozici máme i biolampu, berle, hrazdu nad lůžko, infuzní stojany a další drobné pomůcky. Z hygienických důvodů nepůjčujeme antidekubitní matrace. Kvalitní matraci je možné pořídit za přijatelnou cenu, rádi pomůžeme s výběrem vhodné značky.

O služby půjčovny je velký zájem. Nemine týden, abychom nějakou pomůcku nepůjčili. Nejčastěji půjčujeme pomůcky klientům na dobu rekonva-

lescence nebo na vyzkoušení, než si ji koupí.

Na pomůcky může klientům přispět zdravotní pojišťovna. Někdy je hradí plně, jindy přispívá. Pomůcku musí předepsat lékař na poukaz, nákup často podléhá schválení revizního lékaře. Mnoho lidí vůbec neví, že může lékaře požádat. Lidé pak platí za služby, které by mohli mít pokryty ze zdravotního pojištění. Většina z nás se totiž začne o otázky péče o chronicky nemocného člověka zajímat až v okamžiku, kdy onemocní někdo z rodiny. A tak není výjimkou, že nás lidé volají v pátek pozdě odpoledne, protože jim pustili domů nemocného bez pomůcek a informací. Rodina nemá zkušenosti a ani prostředky věc rychle řešit. Často potom půjčujeme pomůcky a věnujeme pleny narychlo i během víkendu.

Půjčujeme, co nám věnovaly rodiny našich klientů. O pomůcky je velký zájem a ne vždy můžeme požadavek splnit. Pokud byste měli doma nepoužívaný vozík, chodítko nebo WC křeslo, budeme rádi, pokud nám je věnujete. Máme ale s věcnými dary velmi špatné zkušenosti, proto odpuštěte následující poznámku. Než nám pomůcku nabídnete, zamyslete se nad tím, zda byste si ji sami půjčili pro svoji maminku nebo tatínka.

Přeji vám krásný červen.

Eva Černá
Charita Chodov

Sestřička učí klientku chodit s chodítkem

PLÁNUJEME

1. 7.–31. 8. aktivity farnosti budou probíhat v prázdninovém provozu
27. 7.–9. 8. Letní chaloupka 2014 se bude letos konat v Horní Plané u Lipna
21. 9. Nedělní mše svatá v 10 hodin bude obětovaná za P. Vladimíra Rudolfa u příležitosti jeho nedožitých devadesátin (narodil se 19. 9. 1924). Celebrovat ji bude Mons. prof. PhDr. Petr Piřha, CSc., dr. h. c.
16. 11. Posvícení našeho kostela – slavnostní mši svatou v 10 h přislíbil celebrovat generální vikář pražské arcidiecéze Mons. ThDr. Michael Slavík
29. 12. 2014–2. 1. 2015 Evropské setkání mládeže v Praze – mladí budou moci objevovat místní křesťanská společenství, která je v jednoduchosti přijmou. Také naše farnost se zapojí do pohostinnosti. **Prosíme, abyste si v předstihu rezervovali čas pro hosty.** Informace na www.taizepraha.cz

DUCH SVATÝ HLEDÁ LÁSKU

Překážky, které brání vylití Ducha svatého do duše, jsou: obojakost úmyslů, zatvrzelost, „prokletá vlažnost“, chybějící pokora, lpění na sobě.

Nejlepší podmínky pro přijetí Ducha naopak jsou: „prostý úmysl“, „činná spoluúčast na Kristově lásce“, „poznání své nicoty“; zvláště snaha o tři charakteristické vlastnosti Ducha svatého: čistotu, pravdu, svatost.

„Tento Duch je láska a hledá lásku, a proto nespočine v těch srdcích, která nemilují, v duších těch, kdo vedou jedovaté řeči, protože si velmi oškliví ostré a reptavé jazyky, od těch se vzdaluje a prchá.“

„Jako letící a povznášející orel uchopí a vezme Duch svatý duše, které ho přijaly, a odnese je tam, kde je Slovo.“

Z „Nauky“ sv. Marie Magdaleny de Pazzi (1566–1607)

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá. **Příspěvky** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.
Sazba: Jan Šilhavý. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.
Číslo vychází 30. 5. 2014.
Uzávěrka příštího čísla je **14. června 2014**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.